

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

14. SRPNA 2022

Z obsahu:

Judita - obdivuhodné mládí, štědré stáří
Katecheze papeže Františka při generální audienci na náměstí Sv. Petra v Římě
11. května 2022
- strana 2 -

Svatý Ludvík z Toulouse
Libor Rösner
- strana 4 -

O nanabevzetí Panny Marie
P. Louis de Ponte SJ
- strana 5 -

Síť Talítha Kum loni zachránila 26 000 asijských žen před obchodem s lidmi
- strana 7 -

V roce 1920 Matka Boží zachránila Evropu
Jan Gasparis
- strana 8 -

Nebe nad močály (6)
Četba na pokračování
- strana 12 -

Zázrak na Visle se udál díky zásahu Panny Marie a na přímlovu sv. Ondřeje Boboly (více na str. 8)

Judita - obdivuhodné mládí, štědré stáří

Katecheze papeže Františka při generální audienci
na náměstí Sv. Petra v Římě 11. května 2022

(Jdt 16,21.23-24)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes budeme hovořit o biblické hrdince Juditě. Závěr knihy, která nese její jméno - slyšeli jsme z ní úryvek -, shrnuje poslední část života této ženy, která bránila Izrael před jeho nepřáteli. Judita je mladá a ctnostná

židovská vdova, která díky své víře, kráse a chytrosti zachrání město Betulii a judský lid před obléháním Holoferna, generála asyrského krále Nabuchodonozora, despotického nepřítele, který pohrdal Bohem. A tak svým rafinovaným způsobem jednání dokáže podříznout hrdlo diktátorovi, který se postaví proti zemi. Tato žena byla statečná, ale měla víru...

Po velkém dobrodružství se Judita vrací do svého města Betulie, kde se dožívá krásného stáří až do svých sto pěti let. Tak, jak to přichází u mnoha lidí: někdy po intenzivním pracovním životě, někdy po dobrodružné existenci nebo po velkém odhodlání. Hrdinství se netýká jen velkých událostí, které se dostanou do

Pokračování na str. 11

Postavme se ode dneška na stranu Kristovu! Všecko ostatní je vedlejší. - Slova nettunského faráře zaznamenaná v životopisném románu sv. Marie Goretti (str. 12-13) jsou výzvou k meditaci, kterou bychom měli opakovat velmi často, neboť jde o záležitost přímo související se spásou naší duše. Snad mnozí namítnou, že přece věří v Pána Ježíše a dodržují Boží přikázání, ba konají ještě více - tak proč ztrácet čas s rozjímáním nad tím, zda stojím, či nestojím na straně Kristově... Už jen tato úvaha je výbornou ukázkou toho, jak je užitečné se k tomuto tématu stále vracet. Vždyť co jiného je počátkem vzdálení se od Krista, než „usnutí na vavřínech“? V okamžiku, kdy nabudeme dojmu, že jsme pevně zakotveni v Pánu Ježíši a že se již nemusíme obávat toho, že bychom mohli sejít z cesty ke spáse, vstupujeme na pomyslný tenký led: když ne nic jiného, ztratíme ostražitost a ďábel tak může snadněji najít přístup k naší duši. A to už stojí za přemýšlení!

Pak zde přistupuje další skutečnost, která nerozlučně patří do života Ježíšova učedníka: mnozí se na nás dívají. Tak píše apoštol Pavel Židům v dnešním druhém čtení. A i my jsme pod drobnohledem těch, kdo v Pána Ježíše nechtějí uvěřit anebo váhají, či mají vlastní představy o víře v něho. A tím jsme pochoptitelně vystaveni velké zodpovědnosti za apoštolát svého života z víry, kterou máme nejen před lidmi, ale především před Pánem Bohem. Neboť ten, kdo přijal víru

Editorial

v Krista, přijal na sebe i jeho předávání, aby se radost ze spásy šířila po celé zemi. Břemeno to není lehké, avšak ten, kdo žije ve stálé přítomnosti Pána, přináší hojné ovoce, proměňuje životy druhých a jeho radost z jejich obrácení je velká.

Jak tedy nést toto břímě? Odpověď dává opět apoštol Pavel: odhodit vše zatěžující a rozptylující a mít oči upřeny na Ježíše, od něhož pochází naše víra a jímž je vedena k dokonalosti. To ovšem s sebou nese celoživotní boj o čistotu našich duší a příkladnost naší víry a nezbytné zdolávání ďáblových pokušení. Výstižně to vyjádřil ve svém *Výkladu na žalmy* sv. Augustin: „Náš život nemůže být během této pozemské pouti bez pokušení; cesta kupředu totiž vede jen přes naše zkoušky a jenom ten, kdo byl podroben zkoušce, ví, co v něm je. Vítězné koruny se dostane jen těm, kdo zvítězí, zvítězit však může jen, kdo podstoupí zápas, a k zápasu je třeba protivníka a zkoušek.“ Jisté je, že v tomto boji nejednou prohráme bitvu - a každá porážka bolí. Důležité je vždy z celého srdce litovat a mít touhu a snahu o to, raději ztratit pozemský život než odbočit z cesty za Pánem.

Příkladem, jak pokorně kráčet životem s Trojjediným Bohem, nám není jen sv. Ludvík z Toulouse (str. 4) a zástupy svatých, ale nejdokonalejším vzorem je Královna nebe i země, Panna Maria. Slav-

nost jejího nanebevzetí nám navíc odhaluje nejen skutečnost života po smrti, ale vede nás i k dobré přípravě na smrt. Dávná meditace P. Louise de Ponte SJ o tomto tajemství katolické víry (str. 5-7) nikoliv překvapivě vyúsťuje do podobnosti se zmíněnými slovy apoštola Pavla. Neboť ten, kdo následuje nejsvětější Pannu na cestě do nebeského království, se na přechod z tohoto světa do ráje má - podle de Ponteho slov - připravit takto: v srdci opustit svět, denně usilovat o růst ve ctnostech a vždy se radovat v Bohu všemohoucím. Svěříme-li se přitom v naprosté odevzdanosti pod ochranu Neposkvrněné, můžeme si být jisti tím, co řekl světec, jehož liturgickou památku 14. srpna překrývá slavení Dne Páně, Maxmilián M. Kolbe: „Pozemská matka nás může zachránit ode všech nebezpečí, ale nebeská Matka může všechno. Vždycky nás ochrání, jen kdybychom ji vzývali o pomoc. Řekl bych, že to je tajemství rychlého posvěcení.“ Důkazů Mariina mocného působení v lidských dějinách existuje mnoho. Třeba ten z roku 1920, kdy Matka Boží zachránila aspoň na nějaký čas Polsko a Evropu před rychlým rozlitím se komunistické ideologie. (str. 8-10) Obracejme se proto k ní znovu a znovu s prosbou, aby nás ochraňovala před pádem do moci zla a vedla nás v pokorném úsilí, jak z milosrdenství Boha v Trojici dosáhnout koruny věčné slávy v nebi, kde ona je Královnou andělů a všech svatých.

Daniel Dehner

Zpráva o krutostech, s jakými se lidé dokážou obracet proti Božím poslům, tě má připravit na překvapující Ježíšova slova, která jako by ani nepatřila do radostné zvěsti. Pros Ducha Svatého, aby ti dal poznat, jak máš přijímat protivenství a jak se máš chovat k těm, kteří k tobě přicházejí v Božím jménu. Oni jsou totiž jeho hlasem, který ti oznamuje věci naléhavé, ale i nepřijemné. Čím větší je lidská zatvrzelost, tím důraznější musí být Boží varování. Není proto divu, že se proroci setkávají s nevolí a záští. Jeremiáš z Božího pověření vyzýval k obrácení a varoval před příchodem nepřítele, který obklíčí Boží město. Ale ani když se Hospodinovo slovo naplnilo, nepřiznal Jeruzalém svou vinu, nyní se obrátil proti prorokovi.

Jeremiášův osud také názorně ukazuje, odkud často pramení zášť a zloba vůči Božím poslům: panovník ustupuje zájmům svévolných úředníků, kteří mu přerostli přes hlavu. Ti myslí jen na své postavení, na svůj prospěch a pohodlí. Ačkoliv Jeremiáš jen tlumočil varování od Hospodina, překroutili rádci skutečnost a obvinili ho lživě, jako by hledal neštěstí svého lidu.

Na tuto skutečnost tě chce upozornit nejvyšší Prorok jednak proto, že stejný osud křivého obvinění čeká i jeho samotného. Všimni si, že je mu při tom úzko a mluví o tom s velkou bolestí. Ale uvádí to také proto, abys věděl, že ani ty se nebudeš moci vyhnout podobným svízelným, chceš-li být jeho učedníkem. Proč mluví o ohni, který přišel vrhnout na zem, a současně o velké touze, aby už vzplanul? Protože hořet Ježíšovým plamenem znamená také prorokovat, hlásat jeho poselství, třeba beze slova. Ježíšova pravda je oheň, který pálí a stravuje, ale současně také očišťuje a proměňuje. Odstraňuje všechno, co je uschlé a neužitečné, a ono se to přitom často houževnatě brání. Naopak tento oheň vítá všechno to, co touží hořet nejčistší láskou ke svému Pánu a Spasiteli. To je tedy důvod, proč Pánův oheň nutně vede k rozdělení. Ježíš sám však příčinou tohoto rozdělení není. Jeho touhou není rozdělovat ani vyvolávat spory. Ty jsou jen důsledkem rozdílného a často protichůdného vztahu k němu a k jeho slovu. K tomu, abys na sebe svolal nelibost svého okolí, není často ani

Nezbytná protivenství

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nepřišel jsem zavést pokoj, ale rozdělení.

zapotřebí, abys otevřel svá ústa. Již sama skutečnost, že Ježíšův oheň výrazně svítí a sálá, může být na obtíž těm, kteří si libují v šeru a v chladu. Kdybys chtěl s nimi za každou cenu zachovat pokoj, musel bys v sobě udusit Ježíšův plamen a stát se chladným a netečným jako ostatní. To by však znamenalo opustit cestu a posláni svého Pána.

Pánu je úzko nejen proto, že ho čeká umučení a smrt, ale i proto, že svým poselstvím nutně působí tak bolestné rozdělení. I tobě to nutně působí bolest, že dochází k nepochopení, nepřátelství i pronásledování, a to tím více, když se tak děje nikoliv od cizích, ale od vlastních lidí. Ale ani Pánu se nevede jinak: *Přišel mezi své, a svoji ho nepřijali.*⁽¹⁾ Podrobil se však vůli Otce: *Místo radosti, která se mu nabízel, vzal na sebe kříž a nic nedbal na urážky.* Jako jeho svědek se nemůžeš vyhýbat jeho osudu: *Je velké množství těch, kteří se na nás dívají.*

Vždyť doba proroků zdaleka neskončila. *Moudrost Boží řekla: Pošlu k nim proroky a posly, z nich některé budou zabíjet a pronásledovat...*⁽²⁾ Od samého začátku zde byli věřící, kteří *předvídali z podnětu Ducha Svatého*⁽³⁾. Čím více se přibližuje nepřítel, tím naléhavější je jejich volání. Ani oni nenechávají nikoho lhostejným, ale jako dříve, hlasy, jimiž Duch Svatý promlouvá k světu, setkávají se s protichůdným ohlasem a vzniká tak rozdělení. Pociťuješ-li nechuť k takovým proroctvím, nechápej to hned jako důvod, abys je odmítal. Uvážlivě zkoumej, proč jsou ti proti srsti, aby ses nakonec nepřipojil k těm, *kteří se dopustili zlého, když proroka vsadili do studny.*

Jediná síla, která ti pomůže přemáhat rozdělení a vrátí tě na správné místo, je pokora. Poklekní před Pánem a přiznej upřímně a otevřeně: *Jsem jen chudák a ubožák. Ty jsi můj pomocník a zachránce.*⁽⁴⁾ Nauč mě svědčit o Tobě a snášet přitom nepřízeň, jak Tys ji snášel, *když*

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 38,4–6.8–10

Úředníci řekli králi: „Ať je zabit tento člověk, neboť oslabuje ruce bojujícího mužstva, které zůstalo v tomto městě, i ruce všeho lidu, když k nim mluví takové řeči, protože nehledá tento člověk blaho tohoto lidu, ale jeho neštěstí.“ Král Sidkijáh řekl: „Hle, je ve vašich rukou“ – neboť král proti nim nic nezmohl. Vzali tedy Jeremiáše a uvrhli ho do cisterny královského prince Malkijáha, která byla ve vězeňském dvoře; spustili Jeremiáše po provazech do cisterny, ve které nebyla voda, ale jen bahno; a Jeremiáš zapadl do bláta. Etiopan Ebedmelech vyšel z královského paláce a řekl králi: „Můj pane, králi, tito muži se dopustili zlého činu všim, co spáchali proti proroku Jeremiášovi, když ho vsadili do cisterny. Umře v ní hladem, neboť ve městě už není chléb.“ Tu rozkázal král Etiopanu Ebedmelechovi: „Vezmi s sebou odtud tři muže a vytáhni proroka z cisterny dřív, než umře.“

2. čtení – Žid 12,1–4

Bratři! Nesmírné je množství těch, kteří se na nás dívají! Odhoďme proto všechno, co by nás mohlo zatěžovat, všechno, co by nás mohlo rozptylovat, a vytrvale běžme o závod, který je nám určen. Mějme oči upřeny na Ježíše: od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti. Místo radosti, která se mu nabízel, vzal na sebe kříž a nic nedbal na urážky; nyní

Dokončení na str. 11

ti lidé prudce odporovali. Nauč mě dívat se na druhé tvýma očima, abych nesoudil jinak, než soudíš Ty. Nauč mě přemáhat mou vlastní nevoli a povýšenost, abych byl schopen rozeznávat Tvůj hlas a Tvou vůli v těch poselstvích, která pro mne a pro mé dobro vkládáš do úst druhých lidí. Vytáhni mě z jámy zkázy, kterou mi druzí připravují, i z bahnitého kalu, do kterého sám upadám pro svou pýchu. Na skálu postav mé nohy⁽⁵⁾, abych nekolísal, když ke mně promlouvá Tvá láska.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Jan 1,11; ⁽²⁾ Lk 11,49; ⁽³⁾ srov. Sk 11,28;

⁽⁴⁾ Ž 40,18; ⁽⁵⁾ srov. Ž 40,3.

Svatý Ludvík z Toulouse

Je to jeden z nejmladších biskupů, kteří byli vyzdviženi ke cti oltáře. Zemřel v pouhých třidvaceti letech. Už za tak krátkého působení si vysloužil do zdárného konce dovedený kanonizační proces. Možná není tak známý, ale ve své době jej malovali i tak slavní mistři štětky, jako byli Donatello či Giotto. Sám byl umělecky činný - zanechal po sobě např. skladbu „Liber de Musicae Commendatione“.

Když se 9. února 1274 v Noceře narodil, dostal jméno po svém věhlasném strýci – sv. Ludvíkovi IX. Jeho otec Karel byl totiž světcův mladší bratr a do dějin vešel jako Karel II. Neapolský, matkou pak Marie Uherská, neteř sv. Alžběty Durynské. Mít takové rodiče už dopředu znamenalo výchovu a vedení ke zbožnosti a tříbení ctností. Bůh se Ludvíkovi stal vším. „*Raději ztratím pozemský život, než abych odbočil z tvé cesty, Pane,*“ prohlásil.

Již jako dospívající chlapec se Ludvík stal součástí mocenské hry korunovaných hlav. To když se se svými dvěma mladšími bratry (Robertem a Rajmundem) musel vypravit do Barcelony a stát se namísto svého otce rukojmím Petra Aragonského, otcova soka, jenž Karla uvěznil po vítězné bitvě. Dlouhých šest let princové trávili v katalánské metropoli.

Nesmíme si přitom představovat, že byli zavřeni v nějaké zatuchlé vězeňské kobce. Zacházelo se s nimi jakožto s královskými syny s náležitou úctou, mohli i jezdit na koních, jen nesměli opouštět město či zemi. Vázala je k tomu otcova přísaha. Avšak nesmíme si představovat ani to, že by si naplno užívali dvorských radovánek. Podle Ludvíkova příkladu vedli bratři život asketů, v mnohém jejich praktiky připomínaly život mnichů v klášteře. Ludvík například pod honosným oděvem nosil cingulum coby symbol kajicnosti. Krev světců, která kolovala v jejich žilách, se nezapřela...

Během období v aragonském zajetí v Ludvíkovi uzrálo rozhodnutí stát se knězem Kristovým, a to knězem řádu menších bratří sv. Františka. Citelnou stopu v něm viditelně zanechali španělští minorité, kteří jeho i oba bratry celý ten čas zajetí v Barceloně duchovně vedli.

To nebylo jen tak – protože zatímco jeho starší bratr Karel se měl stát uherským králem (nakonec k tomu nedošlo), měl Ludvík jakožto druhý nejstarší

syn jednou nastoupit na trůn neapolský. Navíc se měl oženit s Petrovou sestrou, aragonskou princeznou. Definitivu těchto plánů měla dát Karlova smrt v roce 1295. Podle lidských měřítek teď Ludvíkovi nestálo nic v cestě k pozdějšímu převzetí neapolské koruny.

Ludvík se však bez okolů zřekl nástupnických práv ve prospěch bratra Roberta a vydal se do lesů v okolí Neapole, aby se v pustině připravil postem a rozjímáním na kněžskou dráhu. Přijetí k neapolským minoritům se sice pro otcův nesouhlas nekonalo, kněžské svěcení však přijal.

Léta Páně 1296 jej ale vzdor protestům příbuzných sám Kristův náměstek Bonifác VIII. jmenoval biskupem toulouským a osobně ho vysvětil. Pokud jde o studia bohosloví, tato povinnost pomínuta nebyla – Ludvík pilně studoval teologii už během svého pobytu v Barceloně a korespondoval o teologických otázkách s věhlasnými učenci své doby, kupř. s minoritou Petrem Janem Olivim. Nakonec přijal i vytoužený hábit menších bratří – vymínil si tím souhlas s přijetím biskupské mitry. Sv. otec Bonifác souhlasil a Ludvíkův otec Karel tak neměl zbylí. Biskupské svěcení pak Ludvík přijímal bos a v popelavě šedém hábitu minoritů.

Stokrát může někdo namítat, že mu jeho původ zaručil velmi slušné společenské postavení. Platí jedno – Ludvík se

Stříbrný relikviiář svatého Ludvíka z Toulouse

Svatý Ludvík z Toulouse

zřekl trůnu v bohatém království, zřekl se koruny respektované a vážené po celé Evropě, a sice pro „věvec slávy nepomíjející“. Učinil to, co toužil učinit jeho slavný strýc, leč okolnosti mu to nedopřály. To lidé dobře vnímali a Ludvík v jejich očích stál hodně vysoko.

Zvláště když se nevznášel na výšinách svého biskupského stolce, ale přicházel takříkajíc dolů – k těm nejnuznějším a nejpotřebnějším. Osobně ošetřoval nemocné, navštěvoval vězněné, denně u své tabule hostil pětadvacet chudáků, zkrátka sloužil. Zásadní roli sehrál rovněž jako zprostředkovatel míru – v Katalánsku mezi Jakubem II. Aragonským a hrabětem de Foix. Ještě se poté 11. srpna 1297 stihl dostavit na římskou kanonizaci svého strýce Ludvíka IX., jak si přál.

Na zpáteční cestě navštívil svého královského otce v Brignoles. Tam také 19. srpna 1297 podlehl dlouhodobé tuberkulóze. Jeho posledními slovy na tomto světě byla modlitba *Zdravas, Maria*. Podle svého přání našel místo posledního odpočinku u menších bratří v přístavním městě Marseille. Alfons V. Aragonský jeho ostatky později převezl do katedrály ve Valencii. Díky tomu se Ludvík stal patronem i tohoto města – krom Neapole, Marseille a Toulouse.

O dvacet let později, přesněji 7. dubna 1317, jej papež Jan XXII. prohlásil za svatého. Kanonizačnímu aktu byli přítomni Ludvíkova matka Marie Uherská a bratr Robert I. Moudrý, jemuž světec svého času přepustil neapolský trůn.

Bývá zobrazován s biskupskou mitrou a ve františkánském hábitu, u nohou mu leží královská koruna.

O nanebevzetí Panny Marie

Z meditací č. 33-35

Panna Maria si po seslání Ducha Svatého, jak nás učí církev čtením evangelia o slavnosti Nanebevzetí⁽¹⁾, vybrala lepší díl Marie, avšak neopustila úplně ani podíl Marty a vykonávala své povinnosti nejen ve službě Bohu rozjímáním, ale i svým bližním pro jejich duchovní dobro, pro slávu svého Syna a pro útěchu a posílení prvotní církve, což bylo hlavním důvodem, proč ji Pán Ježíš nevezal ihned do nebe, ale nechal ji dalších téměř patnáct let na zemi, aby v jeho nepřítomnosti mohla vykonávat ve vztahu k jeho učedníkům to, co konal on po svém vzkříšení.

[...]

Bod I.

[...]

1.3. Ke konci svého života, když Panna Maria již věděla, že jí zbývá několik posledních dnů pozemského bytí, začala se horlivě připravovat na svůj odchod těmi největšími skutky ctností a modlila se slovy z Písně písní: „Hrozny mě posilte, jablky osvězte, neboť láskou hynu!“⁽²⁾ (Pís 2,5), jako by tím chtěla vyjádřit, že láska stravuje její život, a kéž je již osvěžena novými nebeskými hrozny i květy, které rozkvetou z rozjímání, lásky a skutků vydávajících vůni ctností, které utiší její nemoc a připraví ji na pozemský konec.

2. V těchto třech bodech bych tedy měl následovat Pannu Marii a připravit se na svou vlastní smrt: v horlivé touze spatřit Boha, v dokonalé odevzdanosti do Boží vůle a v dokonalých skutcích, které mou horlivost rozmnožují, když uvidím, že se moje poslední hodina již blíží. Neří proto malé to pochybení být vlažným v touze spatřit Boha a ve snaze dosáhnout nebeské blaženosti; proto také čteme, že je zde jistá část očištěnce, která se nazývá očištěncem touhy, ve kterém se očisťují od svých chyb ti, kteří neměli horlivou touhu spatřit Boha. (Blos, in Moniti. Spirit. c. XIII.)

Bod II.

Dále budeme také rozjímát, co předcházelo těsně před smrtí Panny Marie.

1. Ačkoliv Bůh ušetřil Pannu Marii dědičného hříchu, *neušetřil ji od smrti těla*, která je mzdou hříchu, ale přál si, aby ji podstoupila jako všichni lidé, na čemž můžeme vidět, jak nezvratným trestem smrt je. Dopustil zároveň, aby v ní Panna Maria následovala svého Syna, který zemřel, aby nás svou smrtí vykoupil; a aby její zásluha mohla být větší tím, že také ona zvítězí nad smrtelným tělem, jak říká sv. Pavel: „Pokud jsme totiž v tomto stanu, sténáme pod těžkým břemenem, neboť nechceme, aby z nás bylo svlečeno naše pozemské tělo, nýbrž aby přes ně bylo oblečeno nebeské, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.“ (2 Kor 5,4) Rovněž, aby mohla svou smrtí dát všem vzácný příklad ctnosti a mohla mít soucit s těmi, kteří umírají, protože sama podstoupila tento zápas pozemského těla a stala se tak naší přímlyvkyní v hodině smrti naší. Jsem proto tímto povzbuzen prosit Pannu Marii, aby mi pomohla v této hodině a vyprosila mi alespoň nějakou milost z milostí, které sama obdržela v tuto hodinu, když říká poslední slova při modlitbě *Zdravas, Maria*: „Pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen“, a také v další modlitbě: „Maria, Matko milosti, matičko sladké dobroty, ty před vrahem nás opatruj a ujmí se nás ve smrti.“⁽³⁾

2. A když se již přiblížil čas slavného nanebevzetí Panny Marie, její Syn poslal archanděla Gabriela, aby jí oznámil tuto radostnou zprávu. Přišel tedy v záři a lesku, tak jako tehdy, když jí oznámil radostnou zvěst vtělení Božího Slova. Je velmi pravděpodobné, že k ní přišel se stejným pozdravem jako tehdy a řekl: „Buď zdráva, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Pán Ježíš, od kterého jsem byl poslán, abych ti nyní oznámil, že hodina již přichází, aby tě vzal k sobě a odměnil službu, kterou jsi vykonala, a potěšil tak nebeský kůr, který netrpělivě čeká na tvou přítomnost.“⁽⁴⁾ Můžeme si domyslet, jak hluboké city měla Panna Maria, když uslyšela tuto zprávu; na jedné straně, naplněna jásavou radostí, řekla s Davidem: „Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjďme do Hospodinova domu!“ (Ž 122,1), na

druhé straně s velkou odevzdaností opakovala odpověď, kterou již jednou řekla archandělovi: „Hle, služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Nad těmito dvěma pohnutkami bych měl tedy rozjímát a uchovávat je ve svém srdci, neboť když mi bude známa moje poslední hodina, Bůh si přeje, abych ji přijal s radostí a odevzdaností.

3. Apoštolové s dalšími učedníky se také zázračně shromáždili v tento čas u Panny Marie, avšak spíše pro svůj vlastní prospěch, než aby ji potěšili, přesto se ale velmi zaradovala, když je spatřila.⁽⁵⁾ Všichni oplakávali její odchod a svěřovali se do jejich modliteb; ona všechny znovu těšila a všem dávala i nějaké poučení a po vzoru svého Syna se za všechny modlila, požehnala jim s velkou láskou a slíbila jim být věrnou přímlyvkyní v Božím království.

Rozhovor. – Ó přesladvá Panno Maria, jsme zde na zemi sirotky, když odcházíš do nebe, avšak jsme ujištěni o tvé pomoci z nebe, a proto se zde na zemi budeme cítit v bezpečí. Sestup tedy v pravý čas, neboť tvé požehnání, které udělíš, nám zanechává záruku, že tě budeme následovat a radovat se s tvým Synem ve věčné slávě. Amen.

Bod III.

1. Když ta hodina již přišla, Pán Ježíš sestoupil z nebe, aby svou Matku vzal k sobě a vyplnil tak příslib, který dal svým apoštolům, když jim řekl: „A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (Jan 14,3) Je také jisté, že s sebou vzal rovněž i velké množství andělů, kteří byli přítomni u její smrti a kteří zahnali všechny demony, aby se ani jeden neodvážil objevit, natož přiblížit se k jejímu příbytku. Ó, jak přívětivá slova řekl Syn své požehnané Matce! Náš rozum si je nemůže ani představit, pokud si nepřipomeneme, co je řečeno v knize Píseň písní: „Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď! Hle, zima pominula“, a je konec tvým námahám, „se mnou z Libanonu půjdeš“, a z vysokých hor úrodných ctností, na kterých jsi dosud přebývala: opusť tento pozemský svět, který je dou-

pětem lvů a horou leopardů, pojd' a budeš korunována korunou spravedlnosti, kterou si zasloužíš. (srov. Pis 2,10-11; 4,8)

2. Panna Maria, když uviděla svého Syna a slyšela slova, jež vyslovil, z veliké lásky, kterou v sobě chovala, požádala, aby své apoštoly a učedníky potěšil svým bohatým požehnáním. Ihned si také vzpomněla, jak její Syn odevzdal svého ducha na kříži, a opakovala stejná slova, která vyslovil: „Ó můj Bože Otče a můj Bože Synu, »svého ducha kladu do tvých rukou«“ (Ž 31,6), a po těchto slovech vypustila svou duši. Ó, jak vzácná smrt byla této svatě Panny v očích všemohoucího Boha, neboť v jeho očích smrt jeho svatých je tak vzácná.

2.1. Její smrt byla vzácná, neboť zemřela ne pro tělesnou nemoc, ale pro velký nadbytek lásky, která stravovala její tělesnou sílu; a proto mohla říci to, co řekla nevěsta: „jsem nemocna láskou“ (Pis 2,5); láskou, která pronikala její duši a oddělila ji od těla, aby mohla spatřit toho, jenž ji zranil svou zapálenou láskou.

2.2. Zemřela bez bolesti, neboť Syn byl spokojen s bolestí, kterou podstoupila, když jej viděla umírat na kříži. Navíc, radost její duše, kterou pocítila v jeho přítomnosti, byla tak velká, že nepocítovala odloučení své duše z těla, ve kterém přebývala, jak říká kniha Moudrosti: „trýzeň smrti se jich (spravedlivých) nedotkne“, neboť jejich duše „jsou v Boží ruce“ (Mdr 3,1).

[...]

Rozhovor. – Přesvatá Panno, aby se má smrt aspoň trochu podobala tvé, vypros mi, abych mohl žít raněn láskou a být naplněn tolika dobrými skutky, aby se mě utrpení smrti nedotklo. Je to jen spravedlivé, že se mě tělesná bolest smrti dotkne, neboť je to trest, který si zasloužím za své hříchy, avšak nedovol, aby se mě dotkla duchovní bolest, jež by mě sužovala nezřízeným strachem, rozpaky a sklíčeností v mém srdci. Amen.

[...]

Bod I.

Poté, co Panna Maria vypustila svou duši, která opustila její tělo, její duše ihned směřovala k nebi, kde byla oslavena.

1. Můžeme však předpokládat, že se tak nestalo v jednom jediném okamžiku, ale postupně.

*Tiziano Vecelli (1488/90- 1576):
Nanebevzetí Panny Marie*

1.1. Budu proto nejprve rozjímat nad vzájemným objetím Matky a Syna, které se událo v nevýslovné radosti. Neboť se naplnilo, co bylo napsáno: „Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mě objímá.“ (Pis 2,6) Zatímco žila zde na zemi, podpíral ji v rozjímaní nad tajemstvími a skutky svého lidství, což je naznačeno levicí, avšak po její smrti ihned objal její duši svým božským pohledem, což představuje pravici.

Ó, jak požehnaná byla duše v tomto okamžiku a s jakou pohnutkou v mysli opakovala slova nevěsty: „Hned jsem našla toho, kterého tolik miluji. Uchopila jsem ho a už ho nepustím“ (Pis 3,4), dokud mne nedonese do domu mé matky, nebeského Jeruzaléma.

Rozhovor. – Svrchovaná Panno Maria, vypros mi takovou čistotu života a takovou horlivost v lásce, aby má duše, když bude opouštět tělo, mohla ihned padnout do rukou svého milovaného a mohla vystoupit s ním do nebeského domu, kde ty, má pravá Matka, nyní dlíš a raduješ se se svým Synem po všechny věky. Amen.

1.2. Budu dále rozjímat nad zástupy tří nebeských kůrů, které Pannu Marii doprovodily při jejím nanebevzetí a zdravily ji, jak říká sv. Atanáš⁽⁶⁾, jednohlasy-

mi pozdravy slávy a překypovaly radostí, když vstupovala do nebeského města; těšily se pro její velká díla, která v ní všemohoucí Bůh vykonal, a všechny jedním hlasem hlaholily pozdravem archanděla Gabriela, ve kterém je shrnuta její dokonalost. V duchu se přidám k tomuto zástupu nebeských kůrů a stejně budu oslavovat tuto slavnou Pannu a její vítězství, jako slavili Izraelité vítězství Juditino, těmito slovy:

Rozhovor. – Slavná Panno, „Tys povznesením Jeruzaléma, tys velkou chloubou Izraele,“ protože jsi viděla Boha kontemplaní v tomto životě, a na Boha patříš nyní zcela v životě nebeském. „Tys velkou pýchou našeho pokolení“ (Jdt 15,9), neboť jsi vždy statečně zachovala čistotu a muže jsi nepoznala: a proto jsi navždy požehnaná a skrze tebe budou požehnání všichni, kteří budou pod tvou ochranou.

1.3. Dále budu také rozjímat, jak byla Panna Maria vzata na nebe, ne na rukou andělů, jak byl Lazar nesen do Abrahámovy lůna, ale na rukou svého Syna, neboť tím jí splatil její lásku a péči, kterou mu projevovovala v jeho dětství, když jej něžně nosila na rukou. Odtud také pramení velká úcta nebeských kůrů, které zvolaly: „Kdo je ta, jež vystupuje z pouště, opřena o svého milého?“ (Pis 8,5) Jako by andělé říkali: Kdo je ten, jenž vystupuje na nebe z pouště suché a neplodné země, kde není nic jiného než námaha, žal, a přece, ona je vzata tak bohatá, nádherná, plná božských milostí a neopírá se o sebe ani o anděly, ale o svého milovaného Syna?

2. Takto tedy Panna Maria byla uvedena na nebe v nevýslovné radosti všech nebešťanů a Nejsvětější Trojice. Bůh Otec se radoval, že je u ní jeho milovaná Dcera; Syn, že má u sebe svou něžnou Matku; a Duch Svátý, že je u něho jeho milovaná Nevěsta. Jak radostné přijetí! Jaká jsou to něžná políbení pokoje! Kolik láskyplných objetí! Kolik milých rozhovorů bylo mezi touto Dcerou a nebeským Otcem, mezi touto Matkou a Synem, mezi Nevěstou a jejím Ženichem a mezi třemi Božskými Osobami, aby vyjádřili úctu k tak vznešené Královně! Všechno to budu rozjímat v tichosti a úctě, neboť je toho mnohem více, než mohu vůbec pojmout.

3. Z výše uvedeného si vytvořím *vnitřní touhu následovat slavnou Pannu na této cestě v duchu* a též se na to připravím.

3.1. *V srdci bych měl opustit svět* a předstávím si, že je pro mě poušť, a zanechám všech tělesných potěšení, abych byl schoopen potěšení duchovních.

3.2. *Denně bych měl usilovat růst ve ctnostech*, ale ne svými silami, ani ne vkládat naději v člověka, ale plně se spoléhat na mocnou ruku všemohoucího Boha, v něhož složím všechnu svou naději.

3.3. *Musím se také vždy radovat v Bohu všemohoucím* a mít potěšení z toho, co náleží Boží službě, abych až do konce oplýval jeho dary a milostmi, a být, jak říká sv. Pavel, „bohatý“ v Ježíši Kristu (srov. 1 Kor 1,5–7).

[...]

Rozhovor. – Slavná Panno, ať tě všechna pokolení na nebi i na zemi jedním hlasem blahoslaví, neboť ty jsi nyní v tom, v co jsi dříve jen doufala. Ten, který je mocný, vždy činil v tobě velké činy, avšak tento den tě ozdobil korunou slávy, která je odměnou za tvou pokoru. Jsi korunována hvězdami, neboť svatí, pro které jsi vzorem, oni jsou tvojí korunou a tvou přímluvou a pomocí zvítězili. Proto s velkou pokorou skládají své koruny k tvým nohám a vyznávají, že je získali s tvou pomocí. Orodovnice naše, Prostřednice naše, pomoz mi svou přímluvou, abych i já mohl být tvou korunou a bojoval s takovou odvahou v tomto životě, abych s tvou pomocí obdržel vítězství a zasloužil si korunu věčné slávy. Amen.

Zdroj: Louis de Ponte, S. J. Meditations on the mysteries of our holy Faith. Richardson and Son, London 1852. Str. 321–353. Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) O slavnosti Nanebevzetí Panny Marie se v době, kdy žil autor, četlo při mši svaté čtení z evangelia o Marii a Martě, sestřích Lazarových, v dnešní době tento úryvek uslyší věřící při řeckokatolických obřadech. [pozn. překl.]
- (2) Překlad dr. Jana Hejčla. [pozn. překl.]
- (3) Hymnus *Memento, rerum Conditor* v knize *Lyra catholica* od E. Caswalla, rovněž i v knize *Mariánské hodinky*, hymnus v 1. hodině. [pozn. překl.]
- (4) Nicep. 1. 2. cap. XXI.
- (5) S. Dionys. cap. III. de Divin. Nom., S. Damas., S. Juven. Lipoman. Ser. de Assump. B. Virg.
- (6) Ser. de Assumpt. Virg.

Sít Talitha Kum loni zachránila 26 000 asijských žen před obchodem s lidmi

Talitha Kum je mezinárodní síť řeholnic se sídlem v Římě, která se věnuje boji proti obchodování s lidmi a jeho vymýcení. Založila ji Mezinárodní unie generálních představených ženských řeholí. Talitha Kum Asia spolupracuje s 65 katolickými organizacemi, 56 nevládními organizacemi, 18 národními organizacemi a 42 mezinárodními vládními agenturami. V asijském regionu má Talitha Kum 3 521 členů z 205 řeholních kongregací ve 20 zemích. V roce 2021 poskytla Talitha Kum Asia pomoc a podporu 3 972 obětem obchodování s lidmi. Uspořádala také 3 909 školení a seminářů.

Až 26 065 asijských žen bylo v roce 2021 zachráněno před obchodováním s lidmi díky organizaci *Talitha Kum*, federaci řeholnic, které se zavázaly bojovat proti tomuto zločinu a vymýtit ho.

„Prioritou asijských sítí byla prevence. Podpořily jsme ji prostřednictvím školení a osvětových kampaní ve školách, farnostech a místních společenstvích, zaměřených zejména na ženy, mládež, náboženské a kmenové komunity a migrující pracovníky,“ uvedla sestra Abby Avelinová, ředitelka organizace *Talitha Kum* v Asii.

Jak dodává, obchodování s lidmi v Asii se ještě zhoršilo v důsledku současné socioekonomické situace. Mnoho asijských zemí se potýká s vážnou hospodářskou krizí v důsledku dopadů pandemie covidu-19 a politických konfliktů – například Myanmar, Srí Lanka a Pákistán.

„Krizе, jako je tato, zvyšují počet lidí, kteří se stávají zranitelnými vůči obchodování s lidmi, zejména žen, dívek, mladých lidí, migrantů a uprchlíků. Převládajícími formami obchodování s lidmi, a to jak domácími, tak mezinárodními, jsou nucená práce, nucené sňatky a sexuální vykořisťování,“ uvádí řeholnice ve zprávě, zasláné agentuře *Fides*.

„Když se ekonomické problémy stále více komplikují, nejzranitelnější lidé se dostávají do pastí vykořisťování, aby přežili. Jednou z oblastí, kde dochází k jejich odchytu, je pak obchodování s lidmi a sexuální vykořisťování dětí online,“ říká sestra Avelinová, která je členkou *Společnosti pro zahraniční misie USA* (kongregace misionářů z *Maryknoll*).

Talitha Kum Asia pokračuje ve svých preventivních kampaních, které byly od začátku pandemie covidu-19 přesunuty na in-

ternet, aby bylo zajištěno neustálé sdílení informací o boji proti obchodování s lidmi. Síť *Talitha Kum* v Asii pořádala měsíční webové semináře o obchodování s lidmi s cílem posílit prevenci, ochranu, podporu individuálních schopností a vytváření sítí, jakož i spolupráci a obhajobu obětí. Dopad tohoto programu zviditelnil síť řeholnic *Talitha Kum* – v důsledku toho vznikly pobočky *Talitha Kum* v Bangladéš a *Talitha Kum* v Vietnam, které byly založeny v loňském roce.

„Organizovaly jsme aktivity v rámci programu soběstačného hospodaření (*Sufficiency Economy*), který pomáhá ženám a mládeži ve vesnicích a horských oblastech hospodařit s přírodními zdroji potravin, jako jsou byliny a zelenina v místních lesích. Tento program měl uspokojivý dopad na místní komunity, protože podporoval a prosazoval utváření jejich vlastních schopností,“ poznamenává sestra Avelinová.

„V roce 2021 jsme zahájily program *Talitha Kum Youth Ambassadors* pro boj proti obchodování s lidmi, abychom do víze a poslání *Talitha Kum* zapojily více mladých lidí. Mladé ženy a muži z deseti asijských zemí byli vyškoleni, aby se stali »vyslanci« mládeže proti obchodování s lidmi mezi svými vrstevníky na nejnižší úrovni,“ vysvětluje. Tito vyškolení mladí lidé rozvíjeli své dovednosti při propagaci práce *Talitha Kum* na nejnižší úrovni, a to kreativními a inovativními způsoby, za koordinace sester pracujících v síti. Díky tomuto programu se zvýšilo povědomí mnoha mladých lidí o problematice obchodování s lidmi, protože se účastnili kampaní *Talitha Kum* namířených proti tomuto jevu.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 20. 7. 2022 (Redakčně upraveno)

V roce 1920 Matka Boží zachránila Evropu

Oficiální odevzdání osudů Polska Pánu Ježíši a sjednocení celého národa ve vroucí modlitbě v srpnu roku 1920 vyprosily u Boha zázrak neobyčejného zásahu Matky Boží v průběhu Varšavské bitvy, která zachránila před komunismem nejenom Polsko, ale i celou Evropu.

V den předcházející tzv. Varšavské bitvě bylo o osudu nejenom Polska, ale i velké části Evropy v podstatě rozhodnuto. Bez přehánění je možno říci, že situace, ve které se Polsko nacházelo, byla zoufalá. Stát, který teprve v roce 1918 vznikl, se musel postavit čelem silné a brutální armádě bolševického Ruska, jejíž bojová tažení dosud zaznamenávala prakticky samá vítězství. Po více než jednom a půl roku bojů se situace stala dramatickou. Silná, pětinasobně početnější a svým úspěchem si absolutně jistá Rudá armáda už stála u bran Varšavy, jejíž dobytí by otevřelo bolševikům cesty k rozliti komunismu na zbytek Evropy i světa. „Po mrtvole Polska vede cesta k úplnému všesvětovému požáru,“ instruoval maršál Tučačevský. Tento úkol se zdál natolik snadný, že soudruzi v ostatních zemích Evropy na komunisty čekali s otevřenou náručí... Velké vojenské úspěchy bolševiků doprovázely úspěchy politické na mezinárodní aréně. Celá Evropa byla ve stávce proti hrdinsky se bránícímu Polsku. Dělníci v Německu, ve Francii, v Itálii, Anglii, Československu, Belgii a Rakousku byli zcela jistě přesvědčeni o kladech komunistických idejí. Mysleli si, že v Rusku se zrodila opravdová vláda lidu a že v něm byly realizovány myšlenky společenské spravedlnosti. Proto zablokovali i dodávky zbraní, které Polsko tak velice potřebovalo (pomohlo jenom Maďarsko, poslalo munici a pušky). Polsko tedy zůstalo opuštěné a vydané napospas nepřítelům.

Bolševici si byli vítězstvím jisti. Na konci července komunisty vytvořený Prozatímní polský revoluční výbor vyhlásil proklamaci o převzetí vlády v Polsku. Termín vstupu do Varšavy určili Sověti na 15. srpen, ale byli natolik přesvědčeni o svém úspěchu, že již o den dříve v telegramech světu oznámili obsazení hlavního města.

Zahraniční diplomaté, jistí si pádem Polska, hromadně opustili Varšavu – kromě apoštolského nuncia Achilla Rattiho – pozdějšího papeže Pia XI.

Národ sjednocený v modlitbě

Polský episkopát si uvědomoval závažnost situace. Biskupský list z července roku 1920 takto popisuje postup bolševického vojáka: „V jeho stopách se objevují vraždy, masakry, jeho stopy jsou vidět v hořících vsích, vesničkách i městech, ale on nade všechno stíhá ve své slepé, zavilé nenávisti všechny zdravé společenské svazky (...), veškeré náboženství a církev.“ (W. Łaszewski, *Zwycięstwa z pomocą nieba*, str. 109–110) Situace byla natolik špatná, že i hlavní velitel polského vojska – maršál Pilsudski – přestal věřit v možnost vítězství.

Polští biskupové napsali dopis episkopátům druhých zemí a ty vyzvaly svoje věřící, aby se modlili za zázrak. Nejvyšší představitel církve poprosili také o modlitbu samotného papeže. Do Vatikánu směřovala rovněž prosba o urychlení kanonizace bl. Ondřeje Boboly⁽¹⁾, s přesvědčením, že jeho zásah zemi uchrání od zkázy.

Avšak nejintenzivnější modlitební mobilizace začala v národě samotném. Od 6. do 15. srpna se v chrámech varšavské arcidiecéze dvakrát denně konaly novény (včetně novény k bl. Ondřeji Bobolovi) spojené s adoracemi Nejsvětější svátosti, s modlitbami litanii k Nejsvětějšímu Srdci Páně, se zasvěcením a litanie mi ke všem svatým. V neděli 8. srpna se ve všech kostelích hlavního města konala celodenní adorace Nejsvětější svátosti, zakončená procesím s relikviemi bl. Ondřeje Boboly a bl. Vladislava z Gielňova. Země byla oficiálně zasvěcena Srdci Ježíšovu a na Jasně Hoře byl znovu obnoven akt odevzdání národa do péče Marie Královny. Národ setrval v modlitbě a na jeho sjednocení čekala Boží Prozřetelnost, aby mohla zasáhnout celou mocí.

Téhož dne se modlil celý katolický svět, který vnímal, že bojem s bolševismem Polsko brání celý křesťanský svět.

Církev se dovolávala modliteb, půstu, obětí a zřeknutí se soukromých zájmů pro dobro vlasti. Aby pozvedl na duchu vojáky bránící zemi, metropolita varšavský – kardinál Aleksander Kakowski – přijal rozhodnutí poslat na frontu jako kněze pět procent kněží ze své arcidiecéze. Mezi nimi byl mladý kněz – Ignác Skorupka, který se sám hlásil k této hrdinské službě.

Hrdinská oběť a zjevení Matky Boží pod Ossovem

Kněz Ignác Skorupka během své poslední mše svaté ujišťoval své mladé spolubojovníky: „Čekají nás ještě těžké oběti, ale už brzy, v den naší Královny, se situace obrátí v náš prospěch.“

Když se 14. srpna pod Ossovem polská obrana, složená z několika skupin skautů a gymnazistů, začala trhat, k útoku ji vyzval kněz Skorupka. S křížem ve vysoko pozvednuté ruce a se zvoláním: „Za Boha a vlast!“ vedl mládež do prvního vítězství nad bolševiky v bitvě o Varšavu. Sám při tom zahynul, ale stal se symbolem bojů o hlavní město. Rusové z bitevního po-

Varšavská bitva – polská pěchota seřazená do bojového šiku

Jerzy Kosak: Zázrak nad Vislou. V pravém horním rohu vyobrazení Matky Boží Milosrdné z jezuitského kostela ve Varšavě.

le utekli, když nad páterem Skorupkou a polskými oddíly spatřili Matku Boží.

Kapitán Zenon Jankowski takto připomínal zásah Matky Boží pod Ossovem: „Všichni zdejší jsou přesvědčeni, že to byl zázrak. Ve chvíli útoku Rusů se na nebi ukázala luna. Rusové před ní splašeně utíkali, zakrývajíce si oči. Utíkali, ztráceli boty i karabiny.“ Při spatření světlé Mariiny postavy vojáci ze 79. brigády Grigorije Chachanina začali v hrůze utíkat: „Obrat bolševiků se odbyval ve zmatku. Oddíly se hnaly všemi cestami zděšeně přes pole (...), vozy se rozlamovaly, padali koně, jimiž byly cesty doslova poseté.“ (J. M. Bartnik SJ, E. J. P. Storożyńska, *Matka Boża Łaskawa a Cud nad Wisłą*)

Vidění Matky Boží Milosrdné pod Radzyminem

Bolševičtí vojáci rozmístění poblíž vesnic Wólka Radzyminská a Mostki Wólczańskie byli dne 15. srpna 1920 po půlnoci napadeni batalionem poručíka Stefana Pogonowského. Na nočním nebi nad pozicemi útočících oddílů spatřili zářící ženskou postavu. Poznali v ní Matku Boží. Její vzhled je zarazil. Mariina postava byla zřetelně viditelná. Polovina jejího pláště sahala přes stanoviště Poláků a za nimi nacházející se Varšavu. Matka Boží se objevila obklopená husary – polským vítězným vojskem, které r. 1683 u Vídně „ve jménu Marie“

rozdrtilo pohanskou armádu. Zázračná postava vzbuzovala dojem, jako by se nebála žádné trvajících střelby. Jako by se nakláněla hned na jednu, hned na druhou stranu, odhazujíc nebo odrážejíc střely, které směřovaly jejím směrem, čili k Polákům! A co víc, hrůzou oslepení bolševici si všimli, že Matkou Boží odražené střely vybuchovaly přesně tam, kde se nacházely jejich pozice! Kolem Mariiny hlavy zářila světlá aureola. V jedné ruce držela jakoby štít, od něhož se odrážely všechny střely. Maria se ukázala v podobě Matky Boží Milosrdné, jejíž zázračný obraz je od věků uctíván ve Varšavě.

Neměli pochybnosti

Bolševici neměli pochybnosti o tom, kdo se jim zjevil. To, že se objevila Matka Boží, je tak šokovalo, že se v panice dali na útěk. Ti, kteří byli po skončení vojenských operací internováni v zajateckých táborech, o tom častokrát vypravovali. Vojáci otevřeně přiznávali, že Mariino zjevení bylo příčinou jejich útěku z bitevního pole: „Vás se nebojíme, ale proti ní válčit nebudeme.“ Říkali také, že jim „Někdo“ vzal schopnost pohybu a chuť k boji. Známe je také svědectví rolníka z radzyminské vesnice, u něhož bolševik, celý bez sebe, hledal úkryt. Otřesený říkal, že viděl na vlastní oči, jak „Matka Boží házela (odhazovala) střely!“ Vzhled Mariiny majestátní

postavy nejenom že vyvolal v bolševicích otřes, ale probudil i potlačené svědomí a víru. Jejich svědomí se opět ozvalo, obviňovalo a připomínalo spáchané hanebnosti, vraždy, násilí a ukrutnosti. Každý z nich cítil, že musí padnout tváří k zemi a vzdát Matce Boží čest, aby mohl prosit o odpuštění strašlivých vin, aby mohl žebrot o smilování. Všechna srdce naplnil strach. Tento pocit převážil a bolševici, plní panického strachu, v hrůze utíkali, opouštějíce palebná postavení, děla i munici. Nikdo z nich nemyslel na důsledky své dezerce, nikdo se nebál polního soudu. Všichni se na smrt báli Marie! Vzpamatovali se teprve u Zambrówa (čili o 100 kilometrů dál), kde otřesení vypravěli vesničanům: „To jste neviděli. Pod Varšavou stála velká armáda. My jsme tam viděli Matku Boží, která chránila Poláky.“

Muži modlí se růženec o první sobotě v měsíci na Krakovském předměstí ve Varšavě

POUTĚ U STARÉ MATKY BOŽÍ V ŽAROŠICÍCH V ŽÁŘÍ 2022

3. září – první mariánská sobota – malá pouť • 13.00 žehnání pramene ve Zdravé Vodě • 17.00 růženec • 17.30 poklona Panně Marii • 18.00 mše svatá (R. D. Marian Rudolf Kosik, O.Praem., opat novoříšský), průvod, svátostné požehnání a rozloučení s poutníky.

7. září – Domácí pouť • 17.30 pobožnost u kaple na Silničné a průvod do Žarošic • 19.00 mše svatá a novokněžské požehnání.

10. září – ZLATÁ SOBOTA U STARÉ MATKY BOŽÍ – hlavní pouť • 7.00 mše svatá • 11.00 mše svatá ve slovenštině • 13.00 žehnání pramene ve Zdravé Vodě a průvod do Žarošic • 14.30 modlitba růžence • 15.00 korunka Božího milosrdenství • 15.15 křížová cesta • 16.00 mše svatá • 17.15 poklona Panně Marii • 18.00 hlavní mše svatá (Mons. Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský), průvod se sochami a svátostné požehnání, po skončení v kostele mše svatá ve slovenštině • 22.00 v kostele žarošské poutní zpěvy a modlitby • 24.00 půlnoční mše svatá – kostel otevřen přes celou noc.

11. září – 6.00 ranní chvály • 7.00, 8.30, 10.00 a 11.15 mše svatá • 14.30 litanie a svátostné požehnání.

13. září – Mariánská pouť • 18.30 růženec • 19.00 mše svatá (Mons. Josef Nuzík, pomocný biskup a administrátor olomoucké arcidiecéze) a světelný průvod.

Během poutních slavností bude také příležitost ke svátosti smíření. Na Zlatou sobotu zveme krojovanou procesi s mariánskými sochami.

Navzdory komunistické propagandě, která hlásala, že „Bůh není“, bolševičtí vojáci ochotně a dobrovolně svědčili o existenci Boží Rodičky. Pronásledovatelé víry a vražedné katolických kněží se na vlastní oči stali svědky Mariina zjevení.

Věrohodná svědectví

Bolševiků, kteří viděli zjevení Matky Boží v Ossovu i ve Wólce Radzymińskiej, byly tisíce. Jejich výpovědi se shodovaly – viděli postavu ženy, mocné a plné síly, od níž vycházelo světlo. Svědectví vojáků bylo o to věrohodnější, že bolševici nebyli věřícími. Jejich výpovědi nevznikly jako nějaké spiknutí či podvody. Setkání s Matkou Boží muselo být pro vojáky Rudé armády otřesným zážitkem, jestliže se odvážně přiznávali k dezerci s vědomím, že jim za to hrozí smrt.

„Objevení se Matky Boží nad polským oddíly bránícími bolševikům v příchodu do Varšavy o vigilii svátku Nanebevzetí (Ossov) a v den samotného svátku (Wólka Radzymińska) nebylo ani hrou světla na nebi, ani poblouzněním skupinky poblázněných pobožníků, ani také zbožnou legendou. Byl to fakt! V průběhu krvavých zápasů, za kterých se rozhodlo o osudu Polska, a co víc, Evropy – se Matka Boží zjevila na předpolí Varšavy dokonce dvakrát!“ (J. M. Bartnik SJ, E. J. P. Storożyńska, *Matka Boża Łaska wa a Cud nad Wisłą*)

Nepříjemná a utajovaná pravda

Svědectví Rusů, kterým se zjevila Matka Boží ve Varšavské bitvě, je naprosto věrohodné. Tisíce bolševických vojáků vzdálených od sebe přes dvacet kilometrů (vzdálenost mezi Ossovem a Wólkou Radzymińską) utekly ve velkém zmatku z bitevního pole, když spatřili postavu Matky Boží. Fakta jsou v naprostém rozporu s tvrzením skeptiků, že si bolševici celou historku vymysleli, aby zdůvodnili nechvalný útek z bitevního pole, nebo že podlehl halucinacím vyvolaným velkým množstvím alkoholu.

Mariino zjevení v radzymińskiej oblasti připomíná památná kaple postavená roku 1926 na hřbitově padlých v Radzyliminu. Je na ní nápis: „Děkovné votum za vítězství obdržené díky Boží Prozřetelnosti“. Dvoji zjevení Matky Boží u Varšavy bylo uznáno za skutečné.

Zázračný zásah Matky Boží nedokázali přijmout nevěřící v sanačních skupinách socialistů vedoucích Polsko, protože podle jejich smýšlení umenšoval jejich zásluhy v tomto příkladném vítězství. Proto se snažili záležitost zaretušovat a učinili potřebné kroky, aby byl zatajen fakt, že se Matka Boží zjevila v průběhu Varšavské bitvy. Zlatá berla a jablko, věnované polskými ženami jako děkovné votum pro Matku Boží za záchranu hlavního města a Polska před bolševickým útokem, byly odkázány Jasně Hoře. Patronka Varšavy se od magistrátu města a svého lidu nedočkala oficiálního projevu vděčnosti. Propaganda sanační vlády uváděla, že se žádný zázrak nestal, protože to tak být nemohlo! Nad bolševiky prý zvítězil svým vojenským géniem Józef Pilsudski. Samotný maršál se slovy věnovanými kardinálu Aleksandrovi Kakowskému vyjádřil: „Eminence, já sám nevím, jak my jsme tu válku vyhráli!“

Rovněž v časech komunistického režimu to bylo z očividných důvodů zamlčováno. Zázrak nad Vislou se měl navzdycy ztratit ze stránek dějin.

Neobyčejné proroctví

Doba a okolnosti zázraku nad Vislou byly Matkou Boží předpovězeny přibližně o půl století dříve. Na Velký pátek roku 1872 Maria předala mystičce – služebnici Boží Wandě Malczewské – následující proroctví: „Jestliže Polsko získá nezávislost, povstanou záhy ničitelé, aby je zahubili. Ale moje mladá armáda, bojující ve jménu mém, je přemůže, daleko zaže-

ne a přinutí uzavřít mír. Já jí pomohu.“ A v roce 1873, o svátku Nanebevzetí, vyhlásila: „Dnešní slavnost se brzy stane národním svátkem pro vás, Poláci, protože v ten den dosáhnete skvělého vítězství nad nepřítelem toužícím po vaší záhubě.“ (*tamtéž*, str. 115)

Matka Boží Milosrdná jako patronka Varšavy a strážkyně Polska sehrála významnou roli v dějinách polského národa. Její dvoji veřejné zjevení se bolševickým vojskům představovalo bod obratu ve Varšavské bitvě, kterou lord D'Abernon uznal za 18. rozhodující bitvu ve světové historii. Zcela jistě je možné uznat, že Mariin zázračný zásah tehdy zachránil před satanskou komunistickou ideologií nejenom Polsko, ale i Evropu.

Dne 7. října 1973 při korunovaci Matky Boží Milosrdné papežskými korunkami primas Stefan Wyszyński řekl: „Právě proto, že je nám zapotřebí mateřské lásky v životě rodinném, společenském i veřejném – korunujeme dnes Matku Boží Milosrdnou, lámající ve svých dlaních ostří hněvu Božího, směřujícího k lidem. Skrže její přimluvu toužíme získat u nebeského Otce pro města a naši vlast opravdový mír, opírající se o lásku a spravedlnost.“

*Z Mitujcie się! 3/2022 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

(1) Svatý Ondřej Bobola, šlechtic, kněz TJ, mučedník, † 1657. V roce 1853 jej blahorečil bl. Pius IX., kanonizace se konala v Římě 17. dubna 1938 za pontifikátu Pia XI.

Judita – obdivuhodné mládí, štědré stáří

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

centra pozornosti, například Judity, která zabila diktátora, ale často se nachází v houževnatosti lásky, která se vlévá do obtížné rodiny a ve prospěch ohroženého společenství.

Judita se dožila více než sta let, což je zvláštní pozhledání. Dnes však není neobvyklé, že vám po odchodu do důchodu zbývá tolik let života. Jak bychom měli interpretovat čas, který máme k dispozici, jak bychom ho měli co nejlépe využít? Dnes je to tak, že odcházím do důchodu a bude to trvat ještě mnoho let, a co mohu během těchto let dělat, jak mohu růst – ve věku, to je samo sebou, ale jak mohu růst v autoritě, ve svatosti, v moudrosti?

Pro mnoho lidí se vyhlídka na odchod do důchodu shoduje s vyhlídkou na zasloužený a vytoužený odpočinek od náročných a únavných činností. Stává se však také, že konec práce je zdrojem strachu a je očekáván s určitými obavami: „Co budu dělat teď, když se můj život vyprázdní od toho, co ho tak dlouho naplňovalo?“ – to je otázka. Každodenní práce znamená také soubor vztahů, uspokojení z obživy, zkušenost, že máte svou roli, zaslouženou pozornost, práci na plný úvazek, což přesahuje pouhou pracovní dobu.

Samozřejmě je tu závazek, radostný i únavný, starat se o vnoučata, a prarodiče dnes hrají v rodině velmi důležitou roli při pomoci s výchovou vnoučat; víme však, že dnes se rodí stále méně dětí a rodiče jsou často vzdálenější, více odkázáni na cestování, s nepříznivou pracovní a životní situací. Někdy se také zdráhají svěřit prarodičům čas na výchovu a poskytují jim ho pouze v souvislosti s potřebou péče. Někdo mi však s ironickým úsměvem řekl: „Dnes jsou prarodiče v této sociálně-ekonomické situaci důležitější, protože mají důchod.“ Hm, takhle uvažují. I v oblasti výchovy a rodičovských vztahů se objevují nové potřeby, které nás nutí přetvořit tradiční spojení mezi generacemi.

Ptáme se však sami sebe, zda se snažíme o „přetváření“? Nebo jen trpíme setrvačností materiálních a ekonomických podmínek? Společná přítomnost generací se totiž prodlužuje. Snažíme se všich-

ni společně o to, aby byla v nových podmínkách moderních společností lidštější, láskyplnější a spravedlivější? Důležitou součástí povolání prarodičů je podpora jejich dětí ve výchově. Malé děti se učí síle laskavosti a respektu ke křehkosti: nenahraditelné lekce, které se snaží předávat a přijímají od prarodičů. Prarodiče se zase učí, že jemnost a křehkost nejsou jen znaky úpadku: pro mladé jsou to kroky, které dělají budoucnost lidskou.

Judita brzy ovdověla a neměla děti, ale jako starší žena mohla prožít období plnosti a klidu s vědomím, že naplno prožila poslání, které jí Pán svěřil. Pro ni je čas zanechat dobré dědictví moudrosti, laskavosti a darů pro rodinu a společenství: dědictví dobra, a ne jen majetku. Když myslíme na dědictví, myslíme někdy na majetek, a ne na dobro, které bylo vykonáno ve stáří a které bylo zaseto, na dobro, které je tím nejlepším dědictvím, které můžeme zanechat.

Právě ve stáří Judita „dala svobodu své oblíbené služebnici“. To je známkou starostlivého a lidského přístupu k blízkým lidem. Tato služebná ji doprovázela v době onoho dobrodružství, kdy přemohla diktátora a podržila mu hrdlo. Ve stáří člověk trochu ztrácí zrak, ale vnitřní pohled je pronikavější: vidíme srdcem. Člověk je schopen vidět věci, které mu dříve unikaly. Staří se umí dívat a umí vidět... Tak je to: Hospodin nesvěřuje své talen-

ty jen mladým a silným – má talenty pro každého, na míru každému, i pro staré. Život našich komunit musí umět využívat talenty a charisma tolika starších lidí, kteří jsou již vzhledem ke svému věku v důchodu, ale jsou bohatstvím, které je třeba využít. To vyžaduje od samotných starších lidí tvůrčí pozornost, novou pozornost, velkorysou dostupnost. Dřívější dovednosti aktivního života ztrácejí svou roli omezením a stávají se zdrojem darování: vyučování, rady, budování, péče, naslouchání... Přednostně ve prospěch těch nejpostiženějších, kteří si nemohou dovolit žádné vzdělání nebo kteří jsou ponecháni na pospas své osamělosti.

Judita osvobodila svou služebnou a všechny zahrнула pozorností. Jako mladá žena si

svou odvahou získala úctu komunity. Jako starší si to zasloužila něhou, kterou obhacovala jejich svobodu a city. Judita není důchodkyně, která prožívá svou prázdnotu melancholicky: je to vášnivá starší žena, která naplňuje čas, jež jí Bůh dává, dary. Doporučuji vám: vezměte někdy do ruky Bibli a vezměte si Juditinu knihu: je malá, dá se přečíst... má deset stránek, ne víc. Přečtete si tento příběh odvážné ženy, která končí takto, s něhou, s velkorysostí ženy, která je na výši. A takové bych si přál, aby byly všechny naše babičky: statečné, moudré a zanechaly nám dědictví ne v podobě peněz, ale v podobě moudrosti, kterou zasely do svých vnoučat.

Děkuji.

*Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

sedí po pravé straně Božího trůnu. Myslete na toho, který snesl, když mu hříšní lidé prudce odporovali, abyste neumdléváli a vnitřně neochabovali. Vždyť jste v boji proti hříchu ještě nekladli odpor až do krve.

Evangelium – Lk 12,49-53

Ježíš řekl svým učedníkům: „Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby

už vzplanul! V křest mám být ponořen, a jak je mi úzko, než bude vykonán! Myslíte, že jsem přišel dát mír na zemi? Ne, říkám vám, ale rozdělení. Od nynějška totiž bude rozděleno pět lidí v jednom domě: tři proti dvěma a dva proti třem. Budou rozděleni otec proti synovi a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni.“

Nebe nad močály (6)

Životopisný román sv. Marie Goretti (16. 10. 1890 – 6. 7. 1902)

Koukol mezi pšenicí

Všichni pracovali na poli. Marian tentokrát stále s Alessandrem. „Ty, Sandro,“ hovořil Marian a z jeho buclatého obličejce hleděly černé oči, „jednou večer jsi říkal, že jsi dvakrát unikl smrti. Jenže jsi nám řekl jenom o jednom případě. Mohl bys to v neděli dokončit?“

„V neděli? To já plánuji na neděli něco lepšího.“ – „A co můžeš plánovat?“ – „Hm, co myslíš, já můžu mít v plánu mnoho, cirkus, kavárnu, fotbal.“ – „Cirkus? To bych také rád viděl. Cirkus s divokými zvířaty, jak jsou na plakátu v Netunu.“ – „Myslím, že už zrovna odejel!“ – „Škoda,“ řekl Marian, „a co se dělá v kavárně?“ – „Pojď se podívat, ty skrčku. A kolik je ti vlastně let?“ – „Deset,“ povídal Marian sebevědomě. – „Tak tě zvů na jednu limonádu, pojď se mnou, uvidíš, jaké je to tam.“ – „Ale jen jestli mě Angelo pustí.“ – „Angelo by to měl také vidět, ten svatoušek.“ Ale jen to slovo dořekl, Marian ho udeřil pěsti do zad, neboť nechtěl na bratrovu adresu připustit žádnou nadávku. Alessandro mu to oplatil pohlavkem.

„Co to tam děláte?“ ptal se Angelo. „Mariane, pojď sem, co jste to spolu měli?“ – „Ale nic. Alessandro si moc dovoluje. Ale poslechni, Angelo, jak to vypadá v kavárně? Mohl bych se tam jít také podívat?“ – „Zbláznil ses? Kdo ti to natroubil?“ – „A proč bych tam nemohl jít?“ stál Marian na svém. – „Myslíš, že by ti to otec dovolil?“ – „Tak mi řekni, jak to tam vlastně vypadá.“ – „Je tam veselo, ale stojí to peníze a moc neslušně se tam mluví. Ale podívej se, jak se maminka při práci namáhá. A my bychom měli chuť jít do kavárny?“ Marian se na ta slova dal s chutí do práce.

* * *

„Marietto, podívej se tady na to,“ řekl Alessandro, když večer k němu přišla a odevzdávala mu vyprané a opravené

prádlo. Před sebou měl obrázkový časopis. „Podívej se, jak se ti líbí moje vyzdobená světlice? Vždyť ses na tu krásu ani nepodívala.“

„A ani nepodívám,“ odpověděla Marie. „Maminka říkala, že se ty obrázky Pánu Bohu nelíbí. Proto se nelíbí ani mně.“ – „Tak se nepodíváš ani na ten krásný obraz moře?“ a rychle obrátil několik stran. – „Ne,“ řekla rozhodně, i když ji zvědavost lákala. „Slíbila jsem mamince, že se u tebe nepodívám ani na jeden obrázek.“ – „A to chceš zůstat po celý život taková prostičká?“ – „Ano,“ zasmála se a odešla. Alessandro se na chvíli zarazil. Je to možné, že by bylo na zemi ještě něco takového nedotknutého? V jeho duši se cosi rozžehlo a jasně svítilo.

* * *

Matka rozhodla, že Angelo půjde s Marií k prvnímu svatému přijímání. Tak aspoň nebude muset Marie chodit sama do Conche. Bratr se sestrou se úplně sblížili. Angelo vycítil, že má být sestřiným ochráncem.

Co Marie na hodině náboženství uslyšela, to potom vypravovala doma sourozencům. Přitom její oči leskem jen svítily. Zdůrazňovala vše rukama i celým tělem. Uměla tak poutavě vypravovat.

Dávala i přísné otázky, jako pan kaplan. Marian a malý Alessandro museli odpovídat.

Tak si děti osvojovaly katechismus i dějepis. I matka jim leccos vysvětlila, zvláště v zimních měsících po večerech, když se nepracovalo.

Ona vypravovala jinak než Marietta, krátce a věcně. Tak se malá světlice s krbem stala místem nejčistších radostí.

„Vypravuj, vypravuj,“ prosily děti, když se stmívalo. Matku tahaly za sukni a Mariettu za ruku. Někdy se k nim připojil i Alessandro Serenelli. Tehdy si Angelo sedl od něho dále, neboť ho od nějaké doby nemohl jaksi vystát.

„Sandro, vypravuj něco také ty,“ oslovil ho Marian, neboť mu byl stále dlu-

žen, jak to bylo s tím druhým zachráněním. Ale ten jen něco zabručel pro sebe.

„To druhé zachránění,“ připomenul mu Marian. – „No tak dobře. Představte si..., ale jak si to můžete představit, když jste nebyli nikdy námořníci! Tam člověk sroste s lodí i mořem. Byly to krásné časy, ale už je to všechno pryč, a vůbec...“

„Ale to zachránění,“ naléhal Marian znovu. Matka seděla u druhého stolu a zářila. Děti se posadily na zem okolo Alessandra. To mu dodalo chuti.

„Tak tedy, když se můj otec rozhodl vystěhovat se ze svého krásného domova, aby si jinde hledal lepší život, chtěl jsem mu dát ještě sbohem. Neodjel jsem tedy na rybářském člunu na moře. Strhla se strašná bouře. Mnoho našich lodí a člunů se potopilo. Velký přivěsný člun, na kterém jsem měl mít službu, se převrhl. Jeden chlapec v mém věku byl také stržen do moře. Námořníci jen tak tak, že se zachránili. Po chlapci nebylo ani stopy. Moře ho pohltilo. Jeho matka, která ho vlastně povzbudila, aby šel na moře místo mne, prohledala celé pobřeží a křičela tak strašně, že na to do smrti nezapomenou. A tak kdybych se nebyl zdržel na pobřeží, jistě bych v této bouři zahynul. Bůh mě zachránil.“

„Ano, Sandro, Bůh tě zachránil,“ hovořila matka Assunta. „Vybral jednoho z vás mladých, ale tebe nechal naživu. Asi má s tebou zvláštní úmysly. Jsi mu za to jak se patří vděčný?“ – Alessandro se ve tváři celý zapálil. Nepokojně zamrkal očima. Potom řekl lhostejně: „Copak já vím?“

* * *

„Marietto, sprav mi punčochy. Marietto, mám opravené kalhoty? Marietto, kde mám vypranou košili? Marietto, potřebujeme vodu.“ Tak a podobně se to ozývalo z bytu Serenelliových každý večer. Angela to už nazlobilo.

„Tak to nemůže být, jak k tomu přijde Marietta? Aby se u Serenelliových seděla.“ – „Angelo, slíbila jsem to mamince. Někdo to dělat musí. Jinak by maminka nemohla chodit na pole a pole by nám vzali.“ – „Nemohu se na to už dívat!“ křičel Angelo. „Angelo, ať je to jakkoliv, chci to konat z lásky k Bohu.“ Řekla to tiše a důvěrně. „Tak ti aspoň pomohu,“ řekl Angelo a vzal jí džbán z ruky.

Lilie polní

Nettunský pan farář, arciděkan, už nemohl ve svém pokoji vydržet, jaké tam bylo horko. Vyšel na ulici, aby ho ovanul aspoň slaboučký větrík od moře. Moře se rozprostíralo v modravé nehybnosti před nettunským pobřežím. V tomto parnu se procházel nahoru dolů, aby našel malé osvěžení.

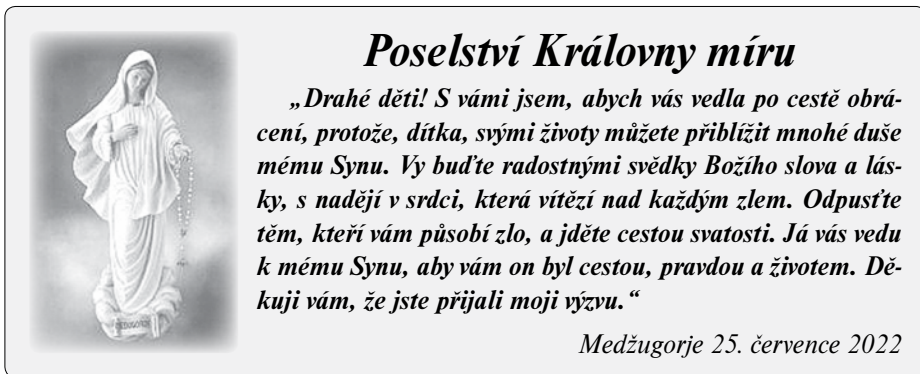
Na ulici si hrály děti s kamínky. Každá taková hra má svoje nepsané zákony. Chlapci byli tak pohrouženi do hry, že ani nezpozorovali, jak dlouhý stín pana faráře dopadl na jejich hrací plochu. Vzadu na ulici byla mezi chlapci bitka. Jeden kopal druhého a navzájem se bili.

Pana faráře napadla jasná myšlenka. Tady jsou nevinné děti a nevinné hry, a přece i zde může povstat zlo, nenávisť, hádka, poranění. Kdo je tu vinen? Ničemné srdce člověka. Až bude mít člověk srdce čisté a dobré, i svět bude dobrý a čistý.

A tak když následujícího dne vystoupil na kazatelnu, začal slovy Ježíše Krista: „Ze srdce člověka vycházejí zlé myšlenky. Všecko zlé vychází z nitra a poskvrňuje člověka.“ (Mk 7,21.23) „Proto přišel Ježíš Kristus na svět, aby učinil lidské srdce dobrým. Postavme se ode dneška na stranu Kristovu, a to vždycky, ať jsme kdekoliv. Všecko ostatní je vedlejší.“

V lavicích na jedné straně seděla Marie s matkou. Na druhé straně trochu za nimi seděl Alessandro s otcem. Uvažoval: Hry tedy nejsou něco špatného. Na ty se mohou dívat. Ale já nemám ani trochu chuti postavit se na stranu dobra. Rád bych něco ukradl anebo se někam vloupal. Abych se mohl dostat do vězení. Tam bych se dobře najedl a nemusel bych pracovat. A možná, že bych se s ostatními zločinci i dobře pobavil. Někdy mám chuť i vraždit...

Alessandro se zahleděl na druhou stranu na Marii. Slunce právě dopadlo na její kaštanové vlasy. Svítily se jako ze zlata. Jak je hezká, myslel si. Ale nemůže se přirovnat ke krásným dámám s perlami na krku a ve vlasech, jak je má na obrázcích v pokoji na stěnách. A zase se mu v hlavě vyrojilo na tisíce představ. Vedle Marie seděly ženy shrbené pod tíhou svých let a pod tíhou práce. Hlavou mu problesklo, že život je i jiný, než jak mu jej představuje jeho fantazie. Byl celý znepoko-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! S vámi jsem, abych vás vedla po cestě obrácení, protože, dítě, svými životy můžete přiblížit mnohé duše mému Synu. Vy buďte radostnými svědky Božího slova a lásky, s nadějí v srdci, která vítězí nad každým zlem. Odpusťte těm, kteří vám působí zlo, a jděte cestou svatosti. Já vás vedu k mému Synu, aby vám on byl cestou, pravdou a životem. Děkuji vám, že jste přijali moji výzvu.“

Medžugorje 25. července 2022

jený a na čele mu vyvstal pot. Nevěděl, jak ukojit svou vášeň. Cestou domů šel za Marii, celý zaujatý černými myšlenkami. Angelo ho ze strany pozoroval. Viděl, že nespouští oči z Marie. Pěsti se mu svíraly sami od sebe.

Přišel měsíc duben. První svaté přijímání mělo být v červnu. Matka nemohla často starostmi ani spát. Bude Marie dobře připravena jen tak bez školy, bez knížek,

s jednou hodinou náboženství v týdnu? A Angelo? Ten je o dva roky starší a umí trochu číst. Ale co ví on, ví i Marie. Oba drželi spolu krok. A co závoj a věneček a botky? Na šaty bude muset koupit něco bílého a lacinějšího: po nocích by jí to jakž takž ušila. Ale co ostatní? Rozhodla se, že navštíví pana arciděkana v Nettunu. Ať Marii vyzkouší a sám řekne, co a jak. Sousedka Cimarelli by už to jedno půldne pohlídala děti. A tak se tedy jednoho dne vydala s Marií na cestu. Modlily se jeden desátek za druhým, aby si dodaly odvahy. Zastavily se před farními dveřmi. Assunta si zhluboka oddychla a zazvonila. Otevřela jim kuchařka a plna radosti skoro Assuntu objala, neboť se už dávno znaly. V dřevěných sandálech

vyběhla po schodech, zaklepała na dveře a zavolala: „Důstojný pane, matka Assunta a ta její milá dcera Marie chtějí s vámi mluvit.“ Za chvíli seděly matka s dcerou za okrouhlým stolem, na kterém stál pozlacený kříž a několik knih se zlatými nápisy. Pan arciděkan se posadil do velkého křesla. Matka seděla rovně a Marie stěží držela rovnováhu na hraně nepohodlné židle. Matka vyložila upřímně a otevřeně svoje starosti.

„Mohu si dovolit poslat Marii a Angela k prvnímu svatému přijímání? Prosim vás, veledůstojný pane, vyzkoušejte ji.“ Pan arciděkan rozpráhl přátelsky ruce: „Pojď sem, děvčátko. Jak ti říkají?“ – „Marie Terezie. Marie podle Matky Boží a Terezie podle svaté Terezie. Jenže všichni na mě volají Marietto.“ – „Tak ti tedy budu říkat i já.“ – Marie tu stála ve starých sepraných šatečkách, bosá, hezká, jednoduchá. „Na svůj věk jsi už přece velká.“ – „Skoro jako já,“ řekla hrdě matka. Kněz začal hovořit o svatostánku, vyptával se na Nejsvětější svátost a probíral s Marií mši svatou. Ta odpovídala pohotově. Oči jí jen zářily. Potom se rozhovořili o Adamovi a Evě. Tu matka řekla: „To všecko Marietta umí. Vyprávěla jsem jí o tom. I o Kainovi a Ábelovi, Jakubovi, Josefovi a o všem z biblických dějin.“

„Tak si něco povíme o svátostech. Jednu svátost jsi už přijala, křest, ten tě učinil dítětem Božím.“ – „Já jsem přijala už tři svátosti,“ usmívala se Marie. „Když mi bylo šest roků, byla jsem u svaté zpovědi a bířmování.“

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: Nebe nad močály. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2008. Druhé, přepracované vydání, dotisk.

Pondělí 15. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: Naďa Urbánková – zpěvačka (1. část) **6:45** Flétny nad Oslavou **7:40** V pohorách po horách: Teplické skalní město **7:50** Klapka: s Lubomírem Hájkem **9:05** Setkání **9:30** Outdoor Films s Šárkou Kašparovou (95. díl): Tuktukem přes Jižní Ameriku **11:00** Pákistán: Svoboda pro zajaté **11:40** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (5. díl): Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **14:05** Za obzorem: Vláda Sojka, fermentování potravin **14:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (171. díl): PRESS / FOTO **16:05** Noční univerzita: Panna Maria učednice – P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **17:30** Tam, kde začínají kořeny **18:05** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o dělnících na vinici **18:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILLOAKA **18:40** Církev za oponou: Předmanželský sex **19:00** BlueGate na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:20** Šéfkuchař [P] **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** U Pastýře: hostem Prof. Rudolfem Zahradníkem **21:20** Za obzorem: Vláda Sojka, fermentování potravin **21:50** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl): O Janu Zahradníčkovi **22:10** Má vlast: Svátý Hostýn **23:20** Kulatý stůl: Bolavé duše dětí **0:45** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: Naďa Urbánková – zpěvačka (2. část) **6:35** Hector Berlioz: Harold v Itálii: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **7:30** Poutníci času: S Jiřím Kalátem **7:50** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2020, 3. díl **8:30** Blahověření Tita Zemana **9:05** Víc než chrám: jednota různého **9:30** V pohorách po horách: Český kras – Jelínkův most **9:45** Vincent Hložník, umělec evropského formátu **10:00** Noční univerzita: Veronika Barátová – Všechno co mám, je tvé **11:10** Moje obrazy jsou dílem staletí **11:40** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém dostavníku 2013 **14:05** Za obzorem: Viktor Velek, muzikolog **14:40** Muzikanti, hrajte: Moravanka **15:50** Zambie: Kazatelé na cestě **16:25** Jak potkávat svět: s Milanem Švihálkem **18:05** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Milosrdný Samaritán **18:20** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **18:50** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **19:20** Setkání: Karel Smetana – kaple sv. Cyrila a Metoděje v Haňovicích u Litvle **19:25** Zpravodajské Noeviny: 16. 8. 2022 [P] **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Clapka: s Eduardem Pechem **21:20** V pohorách po horách: Čáp – Jiráskovy skály **21:30** Za obzorem: Viktor Velek, muzikolog **22:05** Má vlast: Konice **23:30** Radovan Lukavský stoletý: Život legendárního herce z pohledu jeho blízkých **0:05** Krajina pro motýly **0:25** Stíny nad Libavou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: Jan Hanák – kněz a publicista **6:50** Zpravodajské Noeviny: 16. 8. 2022 **7:15** Noční univerzita: Panna Maria učednice – P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **8:40** V pohorách po horách: Violík **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Jak potkávat svět: s Kattou a Markem Vrabcem **11:25** Setkání: Olíga Haláková – Bečov nad Teplou **11:40** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert chval SBM: Pozořice, kostel Nanebevzetí Panny Marie **14:30** Za obzorem: Kamila Zlatušková – producentka a režisérka **15:05** Peru –

TELEVIZE DOBRYCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ

Osm sester **15:35** Zpravodajské Noeviny: 16. 8. 2022 **16:00** Biblická studna: S doc. Petrem Gallusem, Ph.D. **17:05** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok A **18:05** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Marta a Marie **18:20** Strýček Emu: Den Země **18:35** Výpravy do divočiny: Zátoka nosatých opic **19:35** Pošta pro Holuba: Ekologie **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Večer chval (101. díl): SWG **21:25** Kaplani naděje: Anna Macková **21:35** Za obzorem: Kamila Zlatušková – producentka a režisérka **22:05** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **22:55** Hans Frei **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Obrys obrazu **0:25** Skleněná múza **0:35** Turiec, region magických vod **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: David Vávra – divadelník a architekt **6:45** Bez hábitu naživo: Z domu kongregace Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech **7:45** Flešbky – Godzone podcast **8:15** Mladí salesiánští misionáři 2016 – Šalamounovy ostrovy **8:28** Don Bosco: světec, který skákal salta **9:10** O Mysu dobré naděje **9:30** Kulatý stůl: Bolavé duše dětí **10:50** S Bohem pro lidi **11:20** Mexiko – země indiánů **11:40** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Víra do kapsy: Nečekané přátelství **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Za obzorem: Architekt Jan Soukup **14:35** O Zdence Jelínkové a lidovém tanci: MFF Strážnice 2021 **15:35** Hovory z Rekovic: Richard Konkolksi (2. část) **15:50** V pohorách po horách: Mužský a Příhrazy (Český ráj) **16:05** Zpravodajské Noeviny: 16. 8. 2022 **16:25** Ateliér užité modlitby: Markéta Hanáková **17:30** Tam, kde začínají kořeny **18:00** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o pošetilém boháč **18:15** Když bolí duše: Náboženství a psychika člověka **19:25** Za mřížemi **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **21:45** Za obzorem: Architekt Jan Soukup **22:15** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Karol Sidon [P] **22:30** Outdoor Films s Barbou a Pavlem Stachurovými: Čína, země obdivuhodná a plná kontrastů **0:00** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zústat, či odejít? **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: Ladislav Heryán – salesián **6:45** Bez hábitu naživo: Z kláštera premonstrátů v Želivě **7:50** Do varu s Maxem Kašparů: Nemoci dneška **8:10** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova **9:10** Církev za oponou: Předmanželský sex **9:30** Jeziuitské redukce v Paraguayi **9:45** U Pastýře: S hostem prof. Rudolfem Zahradníkem **10:50** V pohorách po horách: Broumovské stěny **11:05** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl): o Janu Zahradníčkovi **11:30** United 2022: Seminář Pete Luptona: Odvrácená strana pornografie [L] **12:35** Přejeme si ... [P] **12:55** Duchovní menu [P] **14:15** Kaplani naděje: P. Antonín

Klaret Dabrowski **14:30** United 2022: Seminář Petra Viziny: Pravda jako fetiš [L] **15:40** BlueGate na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:05** Klapka: S Eduardem Pechem **17:05** V pohorách po horách: Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **17:15** Za obzorem: Tomáš Vodvářka – Camino de Santiago **18:05** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: O neposlušném služebníku **18:20** Až na pokraji: Církev papeže Františka **19:10** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **19:25** Pěšky hezky česky: Svatojakubská cesta **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Kulatý stůl: Císař Karel I. **21:40** Filipínské Rugby – hra o život **22:30** United 2022: Homecoming: Koncert hudební skupiny hrající chvály [L] **23:30** Za obzorem: Tomáš Vodvářka – Camino de Santiago **0:05** Letem jazzem (15. díl): Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: Martin Dejdar – herec (1. část) **6:45** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **7:15** Harfa Noemova: Mistři taktovky – Petr Vronský **7:45** Lednický park vypravuje **8:10** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **8:15** Animované biblické příběhy: Ztracený syn **8:45** Strýček Emu: Den Země **8:55** Animované příběhy velikánů dějin: Maria Curie-Sklodowska (1867–1934) **9:30** United 2022: Dopolední blok: Komponovaný pořad hudby a mluveného slova [L] **11:00** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Karol Sidon **11:10** Přejeme si ... [P] **11:30** United 2022: Seminář Dalimila Staňka: Gender chaos [L] **12:40** Duchovní menu [P] **14:05** Co pro tebe znamená Campfest **14:30** United 2022: Seminář Zdeňka Vojtíška: Moderní sekty [L] **15:35** Hosté naší milí: Rožnovské slavnosti 2019 **16:35** Pomoc, která se točí **17:00** United 2022: Marbles: Koncert mladé hudební skupiny [L] **18:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Tělo trpící i oslavené: Mystické spojení Krista a církve **18:50** Grotosky Bustera Keatona: Když se Frigo ženíl **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Dobrodružství před kamerou (20. díl) **21:25** Král Štěpán **23:05** V pohorách po horách: Skalná Alpa – Velká Fatra **23:15** Jak potkávat svět: S Milošem Štědrónem **0:40** Pěšky hezky česky: Cyrilotodějská stezka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 8. 2022

6:05 Cesta k andělům: Martin Dejdar – herec (2. část) **6:40** Ghana – Příběh dětí duchů **7:15** Výpravy do divočiny: Léčivá Amazonie **8:20** S Bohem podél Rio Maraňon **8:45** Cvrlikání (85. díl): Irena Budweiserová **10:00** Primiční mše svatá P. Pavla Fialy: Křtomil [P] **11:45** Přejeme si ... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Oázy Perlového ostrova **12:45** Muzikanti, hrajte: Moravanka 2 **14:10** Dobrodružství před kamerou (21. díl) **15:15** Cvrlikání SPECIÁL (76. díl): Spirituál kvintet **16:45** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl): O Janu Zahradníčkovi **18:00** Sedmihlásky (38. díl): Za Nivniců na vysokém kopci **18:05** Animované biblické příběhy: Přišel hledat ztracené **18:35** Strýček Emu: Vztahy **18:50** Animované příběhy velikánů dějin: Bratři Wrightovi (Wilbur 1867–1912, Orville 1871–1948) **19:20** V pohorách po horách: Roklina Piecky – Slovenský ráj **19:30** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Karol Sidon **19:45** Přejeme si ... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:20** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže v Hradci Králové 2022 [P] **22:20** Dokořan: s Vojtěchem Bernatským **23:15** Cena Celestýna Opitze: Kostel sv. Šimona a Judy v Praze **0:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 8. o 20:30 hod.:

V Samárii pri studni (Mária v našom živote)

Máj je mariánsky mesiac. Častejšie sa modliame Loretánske litánie i posvätný ruženec. Tento rok Svätý Otec vyzval modliť sa v mariánskych svätyniach za skončenie pandémie. Aké miesto má mat' Mária v našom živote? O tom budeme naživo diskutovať s hosťami v relácii V Samárii pri studni. Moderuje Radovan Pavlík.

Utorok 16. 8. o 21:30 hod.:

Viera do vreka (Obmedzuje Boh moju slobodu?)

Sme slobodní, keď v živote hľadáme Božiu vôľu? Hosťami aprílovej relácie sú vojenský ordinár Mons. František Rábek, salezián Róbert Flamík, Juraj Králik z hnutia kresťanských spoločenstiev detí – eRko a Mária Grebečiová zo združenia saleziánskej mládeže – Domka.

Streda 17. 8. o 16:05 hod.: Pani Marta (dokument)

„Ich nikto nezavola po mene. A ja ešte také zdobneniny používam, ako pri vlastných detoch: Peťko, Jožko, Igorko, Boženka... A oni si to veľmi vážia,“ hovorí pani Marta v ružovom klobúčku. Podstatnú časť svojho dôchodku trávi v útulku pre ľudí bez domova na periférii Košíc. Zveľaďuje obrovské spustnuté skleníky a dokrčeným dušiam vracia nádej.

Štvrtok 18. 8. o 16:05 hod.:

Páter Pio – stavitel' milosrdenstva (dokument)

Dokument skúma jeho detstvo, utrpenie a nečakanú Božiu milosť v jeho živote. Ukazuje miesta, na ktorých žil, niektoré neznáme fotografie a umelecké diela vytvorené na jeho počesť.

Piatok 19. 8. o 20:30 hod.:

Vatikánsky tajný archív (dokument)

Film ukazuje štruktúru a obsah pápežského archívu založeného už v 7. storočí. Nechajte sa vtiahnuť do úžasnej prehladky listín s príbehmi nevyčísliteľnej hodnoty.

Sobota 20. 8. o 20:30 hod.: Sv. Ferdinand III. Kráľovstvo na obranu kresťanstva (dokument)

Ferdinand III. – Ideál panovníka, šľachtica a kráľa, ktorý slúžil Bohu a robil všetko pre blaho ríše, pre blaho ľudu.

Nedeľa 21. 8. o 14:20 hod.: Moja misia – magazín

Krátko po svadbe odišiel Karol Vlasák spolu so svojou manželkou Máriou do Kene do centra Bosco Boys. Tam prežili prvý spoločný rok manželstva. V relácii Moja misia magazín okrem iného Karol porozpráva o tom, ako chlapcov v Afrike učili vážiť si ženu.

Liturgická čtení

Nedeľa 14. 8. – 20. nedeľa

v mezidobí

1. čt.: Jer 38,4–6.8–10

Ž 40(39),2.3.4.18

Odp.: 14b (*Hospodine, na pomoc mi pospěš!*)

2. čt.: Žid 12,1–4

Ev.: Lk 12,49–53

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2

Ž 132(131),6–7.9–10.13–14

Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)

2. čt.: 1 Kor 15,54–57

Ev.: Lk 11,27–28

Pondělí 15. 8. – slavnost

Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab

Ž 45(44),10b.11a+12a.16

Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)

2. čt.: 1 Kor 15,20–27a

Ev.: Lk 1,39–56

Úterý 16. 8. – nezávazná památka

sv. Štěpána Uherského

1. čt.: Ez 28,1–10

Dt 32,26–27ab.27cd–28.30.35cd–36ab

Odp.: 39c (*Já usmrejuji a já oživuji.*)

Ev.: Mt 19,23–30

Středa 17. 8. – ferie

1. čt.: Ez 34,1–11

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)

Ev.: Mt 20,1–16

Čtvrtek 18. 8. – ferie

1. čt.: Ez 36,23–28

Ž 51(50),12–13.14–15.18–19

Odp.: Ez 36,25 (*Pokropím vás očištnou vodou a budete čisti od všech svých nečistot.*)

Ev.: Mt 22,1–14

Pátek 19. 8. – nezávazná památka

sv. Jana Eudese

1. čt.: Ez 37,1–14

Ž 107(106),2–3.4–5.6–7.8–9

Odp.: 1 (*Oslavujte Hospodina, jeho milosrdenství trvá navěky.*)

Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Mt 22,34–40

Sobota 20. 8. – památka

sv. Bernarda

1. čt.: Ez 43,1–7a

Ž 85(84),9ab–10.11–12.13–14

Odp.: srov. 10b (*Hospodinova velebnost bude sídlit v naší zemi.*)

Ev.: Mt 23,1–12

BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. SRPNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 8.	PO 15. 8.	ÚT 16. 8.	ST 17. 8.	ČT 18. 8.	PÁ 19. 8.	SO 20. 8.
Antifona	1136 1262	1469 1654	1166 1295	1181 1311	1197 1329	1213 1346	1734 1953
Žalm	784 883	783 881	783 881	784 883	784 883	784 883	783 881
Ranní chvilky:							
Hymnus	1136 1263	1469 1654	1166 1296	1182 1312	1198 1330	1213 1346	1734 1953
Antifony	1137 1264	1470 1655	1167 1296	1183 1313	1198 1330	1214 1347	1229 1364
Žalmy	1137 1264	813 914	1167 1297	1183 1313	1199 1331	1214 1347	1229 1364
Krátké čtení a zpěv	1140 1267	1470 1655	1170 1300	1186 1317	1201 1334	1217 1351	1735 1954
Antifona k Zach. kantiku	711 802	1471 1655	1170 1300	1186 1317	1202 1334	1218 1351	1477 1663
Prosby	1140 1268	1471 1656	1171 1300	1186 1317	1202 1334	1218 1351	1724 1943
Závěrečná modlitba	711 802	1471 1656	1476 1661	1187 1318	1202 1335	1476 1662	1477 1663
Modlitba během dne:							
Hymnus	1141 1269	1264 1402	1172 1301	1187 1318	1203 1335	1219 1353	1233 1369
Antifony	1142 1269	1472 1657	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1369
Žalmy	1142 1269	1265 1403	1172 1302	1188 1319	1204 1336	1219 1353	1234 1370
Krátké čtení	1144 1271	1472 1657	1175 1305	1190 1322	1206 1338	1221 1356	1236 1372
Závěrečná modlitba	711 802	1471 1656	1175 1305	1191 1322	1206 1339	1222 1356	1236 1372
Nešpory:							
SO 13. 8.							
Hymnus	1132 1258	1473 1658	1473 1658	1176 1307	1192 1323	1207 1340	1223 1358 807 907
Antifony	1133 1259	1473 1653	1474 1659	1177 1307	1193 1324	1208 1341	1224 1358 808 908
Žalmy	1133 1259	1649 1866	1661 1878	1177 1308	1193 1324	1209 1341	1224 1359 808 908
Kr. čtení a zpěv	1135 1261	1468 1653	1474 1659	1180 1310	1196 1327	1211 1344	1226 1361 810 911
Ant. ke kant. P. M.	710 801	1468 1653	1474 1660	1180 1310	1196 1328	1211 1344	1227 1361 711 803
Prosby	1135 1261	1468 1660	1474 1660	1180 1310	1196 1328	1211 1345	1227 1362 811 911
Záv. modlitba	711 802	1469 1654	1471 1656	1476 1661	1197 1329	1212 1345	1476 1662 712 803
Kompletář:	1238 1374	1238 1374	1242 1379	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398 1238 1374

K PROHLOUBENÍ VÍRY A DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

APOFTHEGMATA • VÝROKY POUŠTNÍCH OTCŮ
Z řeckého a latinského originálu přeložil Jiří Pavlík • Odpovědný redaktor Ondřej Koupil

Souborné vydání proslulých „apofthegmat“, výroků a příběhů připisovaných starým poustevníkům v Egyptě, kteří žili převážně ve 3. až 5. století po Kristu (např. abba Antónios/Antonín, Makarios z Alexandrie, Poimén, Sisoés). Tyto krátké texty – někdy jednoduché příběhy, jindy malé novely nebo i úryvky kázání, nebo naopak jen prosté příkazy v několika slovech – formovaly po staletí duchovní život na Východě i na Západě, a to nejen duchovní život mnichů a mnišek, ale všech věřících: jejich obsah se v kázáních, příručkách i radách o duchovním životě všeobecně rozšířil. Svazek obsahuje všechny kapitoly obsažené v knihách vydávaných postupně v letech 2000 až 2009. Kniha dále obsahuje předmluvu překladatele textu z řečtiny, doslov o literatuře o mnišství v češtině a rejstříky.

Benediktinské arcidiocese sv. Vojtěcha a sv. Markéty Váz., 150x195 mm, 344 stran, 590 Kč

O KŘTU A BÍRMOVÁNÍ V TEOLOGICKÉ SUMĚ

Tomáš Akvinský • Překlad, úvodní studie a poznámky Benedikt Mohelník OP • Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká • Odborná recenze doc. David Vopřada, Dr., a PhDr. ThLic. Martin Štěpán Filip OP, Th.D.

Tento svazek přináší první dva traktáty o jednotlivých svátostech – o křtu a bířmování (STh III, q. 66–72). Traktát o křtu je rozdělen na dvě hlavní části, na pojednání o samotném křtu a o přípravách na křest. V první části Tomáš probírá skladbu

svátostného znamení, dále pojednává o udělovateli a příjemci a nakonec se zaměřuje na účinky svátosti. V části věnované přípravám na křest se Tomáš nejprve zabývá obdobím starozákonní praxe obřízky od Abraháma až ke Kristu a poté se zaměřuje na přípravy, které probíhají zároveň se křtem, totiž na novozákonní prvky katechismus a exorcismus. Následující traktát o bířmování je soustředěn do jediné otázky o dvanácti článcích. Tomáš zde zkoumá, jak se pojem svátosti uplatňuje na bířmování, dále rozebírá svátostné znamení a účinky svátosti, bířmovací charakter a svátostnou milost, pojednává o příjemci a udělovateli svátosti a o roli kmotra. V posledním článku pak komentuje liturgický obřad svátosti.

KRYSTAL OP, s.r.o.

Brož., 130x205 mm, 244 stran, 315 Kč

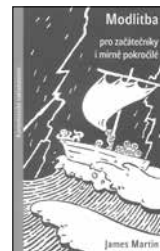
MODLITBA PRO ZAČÁTEČNÍKY I MÍRNĚ POKROČILÉ

James Martin • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka Redakce Ludmila Martinková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

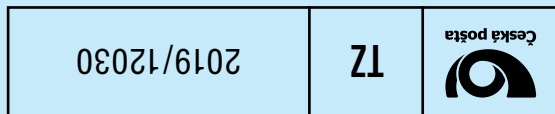
Jak se „správně“ modlit? Je nejlepší růženec? Adorace Nejsvětější svátosti? Nebo snad četba Pisma svatého? A co modlitba vlastními slovy? Podle jezuita Jamese Martina je správný způsob ten, který nám vyhovuje nejlépe v daném čase a na daném místě. Bůh nám totiž vychází vstříc právě tam, kde se nacházíme.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia s. r. o.

Brož., 100x165 mm, 160 stran, 229 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@malicecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.malicecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spol. s r. o. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o. Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o. Olomouc. Redakce: Štefánková Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@malicecm.cz; <http://svetlo.malicecm.cz>); objednávkový deník: e-mail: periodika@malicecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@malicecm.cz; tel.: 587 405 431, www.malicecm.cz; inzerce: redakce@malicecm.cz; podávání novinových zásilek: Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek: povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.